

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Symbolarvm Libri XVII. Qvibvs P. Virgilii Maronis Bvcolica,
Georgica, Aeneis ex probatissimis auctoribus declarantur,
comparantur, illustrantur**

Vergilius Maro, Publius

Augustae Vindelicorum, MDIC

Widmungsbrief

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-322

ILLVSTRBVS, GE-
NEROSIS, NOBILIBVS DD.
OCTAVIANO SECUNDO FVGGERO, QVIRINO
RECHLINGERO II. VIRIS, PRÆFF. AMPLISS. SEPTEMVI-
rali collegio, vigilantis. Coss. vniuerso ordini senatorio in
Augustana Vindelicor. Repub.

Ntuenti mihi cum animo meo, PATRES, singularia, & plurima clarissimæ huius vestræ ciuitatis ornamenta, unum illud videri solet in prima numerandum gloria, quod cum pop. Rom. Quiritium (quo quidem per oras terrarum nullum quot sacerulis ab omnilaude beatiorem extitit se palam est) propinquitatis fœdus icere, genus, sanguinem; sociare potuit. Ante annos sexcentos undecim supra mile, stabant utiq; VINDELICA, vocabulo suæ gentis, cuius ert lumen, & caput, insignita: stabant, inquam, & inter cognata oppida, in eorum velut umbilico constituta, excellebat. Simul verò vietricibus Romanorum armis succubuit, Druso duce, auspice AVGVSTO (quem legis expertes Latinae Vindelicis dicere, quid Marte posset, ut canit Flaccus) ergo postquam sub ditionem populi populorum triumphatoris subiecta, deductioneq; coloniæ splendidissime, militum nempe veteranorum, condecorata, pusilla quædam effigies, & simulacrum aliquantum Romanæ vrbis redditæ: nomen præterea nouum pro eteri, à nomine potentissimi Monarchæ adepta est, ut AVGVSTA ab AVGVSTO adiret, tum deum verticem sublimius multo, quam ante illâ diem surrexit: 8 quasi ex aliena, ac nobiliore arbore immisso sibi germine

*Exiit ad cælum ramis fælicibus arbos,
Admirata nouas frondes, & non sua poma.*

Quapropter ipso genere, propagationeq; ciuum, lingua, moribus, legibus, institutis, sacrorum cærimonij, AVGVSTAM VESTRAM olim fuisse paruam quandam Romam. cōfitendum est, pulcherimæq; matris pulchræ filiam, siquidem COLONIAM. Quemadmodum porrò nomen suum usq; hode conseruat: ita Coloniæ dignitatem etiamnum præclare tuetur, cum reliqua Augustæ, æquè Coloniæ, quotquot fuere (fuere autem plurimæ) aut prorsus dætae sint, aut vocabulum, aut libertatem, aut utrumq; simul perdiderint. Hæc quoniam ita sunt, priscos illos Romuli nepotes extollere, quid aliud cœseamus esse, quam maiores vestros celebrare, & vobis nihilominus natis natorum, ad cuos proinde illorum etiam gloriæ hæreditas descendit, honorem nō vulgarem tribuere? Dicam fidentius: Trojanorum quoq; decora, quantumuis longissimo tractu, ad vos usq; delabuntur:

quandoquidem ab Ænea, & illis reliquijs Danaūm, atq; imitis Achilli Romuli das generatos, fama, & litteris constat. Vtrosq; igitur satores vestros, recentiores hos, vetustiores illos profiteri, & prædicare concessum fore ab omnibus opinor.

Hosce ambos cum vatum ille SOL, & ANTISTES, AC PARENTS LATINÆ POESEOS in parte operis sui grandiore, ac magnificientiore diuinissimis carminibus admirabiliter exornet, ego, qui non alienis ingredi vestigijs, sed libera per vacuum primus ponere institui, totamq; poesin Virgilianam, tripartitam illam, operosissimo negotio, ex lectissimis quibusq; per ἐγκυλοπαιδειαν scriptoribus explanare, illustrareq; contendи, extra vos, PATRES, neminem perinde dignum, atq; idoneum inueni, cui hoc quidquid est, qualecunq; est laborum meorum, verius, decentius, plausibilius inscriberem. Non modo AVGUSTVM poetam, verum etiam auctoriū, progenitorumq; vestrorum buccinatorem, ô quam inclytum: nec istuc tantum, sed AVGUSTANVM quoq; (fuit enim Virgilius Augusto Cæs. Imperat. familiarissimè dilectus) AVGUSTANÆ REIPVB. principibus donare, factū probabile videbatur.

Prodenda item, & publico testificanda monumento fuit aliquando, numquam apud me, Sociosq; meos senescens beneficij à vobis accepti recordatio. Auctoritate enim, cunctisq; suffragijs Consilij vestri, annis abhinc octodecim AVGUSTÆ sedem, domiciliumq; certum, stabile, proprium collocauimus. Nam cum in spem minimè dubiam veniretis, haud fore nos Communi indecores, posseq; teneriorem ætatem & studijs mitioribus erudire, & Christianis, atq; honestis moribus (qua magna quædā Institutorum nostrorū pars est) excolere, facū est, ut quod ab integrissimis, iisdemq; nobilissimis, ac patriæ suæ amantissimis familijs contendebatur, deo gratulantes confectum auferremus. Deditus autem adhuc, dabimusq; propitio numine, diligentem operam, ne vos meriti in nos collati pœniteat.

Ne nihilominus priuatim aliquot cauſſæ ad hoc siue officium præstandum, siue delictum potius persoluendum sollicitarunt. Viuo vitam sub hoc cælo annos non paucos. Vnus de illorum numero sum, qui à principio pro SOCIETATE IESU in hærbel ludum aperuerunt. Totum insuper, quod AA. VV. offertur, & dicatur, int̄ istorum mœnium spatia natum, educatum, absolutum, & ab operis descriptum est, QVÆ RES MIHIQVE, CIVITATIQVE VESTRÆ, DOCTRINARVM QVB INGENVARVM TUDIOSIS FELICITER EVENIAT. Vehementer autem confido, quoniam se nō maldegerunt initia, & huiuscmodi posita sunt fundamenta, nos ex AVGUSTANO preo libros prodeentes complures, & quidem de nota meliore viſuros: quando quin eam rem de sua re conferre, ciuilemq; & literariam rem publ. tam optabili, atq; conductibili gaza auctare velint, diuinitus nobis obtigerunt.

Quod extremum est, rogatos velim vos, PATRES, maiorem in modum, ut istuc, quanquam noi singulare, neque excellentissimæ dignitati vestræ satis honorificum munus serena fronte complexi, qua consuestis cura, benevolentia, gratia receptos semel in fidem bonos, uti spero, clientes optimi patronorum tueamini. Sapientiss. ille, & lenigniss. huius vniuersitatis effector, atq; gubernator, ad ciues subiectos in summa quiete, ac tranquillitate sapienter, mansuetè, moderateq; gubernandos, ope suę, quomodo antehac, vos impertiat. Valete. Augustæ, è collegio nostro, Anno Libratoris M.D.XCIX. Kalend. Februarij.